

60. léta

VE ZNAMENÍ REFORM A VĚDECKOTECHNICKÉHO POKROKU

Stagnoval počet profesorů a docentů, jakost výuky pokud jde o odbornost, nemohla dosahovat předválečné úrovně, protože na jednoho profesora a docenta připadalo přibližně třikrát tolik studentů než před válkou. Nespokojenost s nedostatky – důsledky aplikování sovětského vzoru po únoru 1948, vedla počátkem 60. let k přípravám na reorganizaci a obnově „staronových“ akademických poměrů na ČVUT. Pro vědecko-výzkumnou práci a výchovu vědeckého dorostu byla nezbytná spolupráce s technickými ústavy ČSAV.

Vedení KSČ přehodnocovalo poněkud význam a potřebu kvalitní inteligence pro „budování socialismu v podmínkách vědeckotechnické revoluce“, takže počet studentů postupně narůstal.

Zvyšovala se frekvence studijních zahraničních kontaktů a pobytů, rozšiřoval se rozhled o stavu vědeckotechnického vývoje ve světě. Aktivní studenti se zcela přirozeně zapojili do tzv. obrodného procesu.

Koleje na Strahově byly dány do provozu v r. 1964/65, ale nekvalitní výstavba trpěla neustálými poruchami a výpadky tepla, světla, vody. Nespokojenost studentů vyvrcholila 31. října 1967 spontánní demonstrací, při níž došlo ke střetu s příslušníky Veřejné bezpečnosti, a i když nebyla politická, v kontextu doby se nakonec vepsala do dějin jako „Strahovské události“.

Na jaře 1968 začaly působit rehabilitační komise ČVUT pro nápravu křivd a projednávat pří-

pady politické perzekuce studentů, pedagogů i zaměstnanců především z let 1948-1953.

Od 22. srpna 1968 se několik studentů FEL na návrh vyučujících důstojníků rozhodlo použít radiostanice na Vojenské katedře FEL v Ječné ulici k rušení rádiového provozu okupantů, v pravidelných směnách se střídali v učebně radiotechnického zabezpečení u vojenských radiostanic typu R-123 pracujících v rozsahu 20–50 MHz. Svou diverzní činnost konali asi týden (do podepsání Moskevských protokolů), aniž by je okupanti odhalili, či někdo udal.

Po 21. srpnu 1968 byly vysoké školy rychle „pacifikovány“ – i na ČVUT byly zrušeny volby akademických funkcionářů, zastaveny rehabilitace, vynuceně odvolávány postoje a prohlášení vydaná během roku 1968 vedením a vědeckou radou, probíhala povinná hlášení o konsolidačním procesu atd.

Studenti ČVUT se ještě 18. 11. 1968 připojili k třídní okupační stávce studentů na podporu požadavků Svazu vysokoškolských studentů, ale následně sebeobětování Jana Palacha 15. 1. 1969 se stalo tragickým epilogem Pražského jara. V prosinci 1969 byla přijata novela vysokoškolského zákona č. 163/1969, v níž šlo o účelové posílení centrálních pravomocí ministerstva školství, aby bylo možné snadno provádět personální čistky a vyloučit akademické funkcionáře i pedagogy, kteří nesouhlasili s „bratrskou pomocí“ a normalizací.

Kulové jiskřiště v hale vysokých napětí.

Ve vybudovaných halových laboratořích náležících k monobloku FEL našli záznamení silnoproudé laboratoře. Dodnes klíčové jsou laboratoře elektrických strojů H-26 (instalované výkony strojů až do 100 kW) a vysokonapěťová laboratoř (zdroje do 200 kV =, 500 kV ~ a 1200 kV impulzní); vedle nich se v těchto prostorách zřídily laboratoře elektrického světla, el. ochrany, školní model elektrárny, el. pohonů a výkonové elektroniky. Technologie nezávislé na masivních betonových fundamentech jsou umístěny v horním patře traktu, typicky pak laboratoře elektrotechnologie. V posledních dvou dekádách zde byla vystavěna bezdozvuková komora a útočiště zde našel i Institut intermédií. Silnoproud na FEL je historicky svázan se třemi velkými osobnostmi – v 60. a 70. letech akademikem Veverkou, který vybudoval VN laboratoř, v 80. letech s akademikem Bendou, za jehož působení vzkvétal obor elektrických strojů (laboratoře, prototypové konstrukční středisko – 2: p. A4) a nejen v 70. až 80. letech s prof. Klímkou, který sjednocoval ekonomiku v energetice, vedl dlouhodobě katedru ekonomiky, byl děkanem FEL a předlistopadovým rektorem ČVUT.

Inteligent!
Bijte ho!

Studentský časopis Signál
vydáváný v Poděbradech.

Ať žije kybernetika!

Vidím město rudé,
vyžrané a chudé.

Dostavba areálu ČVUT v Dejvicích pro 12 000 studentů začala monoblokem, dílnami a laboratořemi, takže z 20 nevyhovujících objektů se do „nového“ jako první stěhovaly fakulty elektrotechnická a strojní (1959–1967) s halovými laboratořemi (1965–1968). Postupně se do Dejvic sestěhovaly i katedry z Poděbrad.

Terénní úpravy před započatím stavby budovy FEL v Dejvicích – pohled z míst bloku A4 směrem k Vítěznému nám. (buldozer stojí v místě před současným vchodem do budovy).

Pohled směrem do současné Rooseveltovy ulice.

Zátěžová zkouška.

prof. Ing.
Karel Kolovrat
1960–1968

1960

Zrušena samostatná fakulta v Poděbradech, katedry byly vráceny na FEL.

1961

Obsáhlý materiál „Perspektiva rozvoje ČVUT 1961–1980“ vytyčil dlouhodobé směřování školy. Začala výstavba kolejí a menzy na Strahově.

1963

Povolen vznik Vysokoškolského obvodního výboru ČSM.

1964

Začalo stěhování kateder FEL do nové budovy. Po osmi letech mohla opět proběhnout studentská oslava 1. máje – majáles.

1965

Zahájena výstavba halových laboratoř. Konal se legendární majáles. Studenti FEL a FS uspořádali kritickou diskusi o vojenské přípravě.

1966

Přijat nový vysokoškolský zákon č. 19/1966 Sb. Vznikl unikátní filmový záznam účasti studentů FEL v majálesovém průvodu.

1967

Studenti se vzburili kvůli technickým poruchám na kolejích a došlo ke „Strahovským událostem“. Dokončena stavba monobloku a halových laboratoř, další část projektu již nebyla realizována.

prof. Ing. Dr. Antonín
Veverka, DrSc.
1968–1970

1968

Na ČVUT zahájeno rehabilitační řízení na odčinění křivd. V listopadu proběhla třídní stávka na podporu požadavků Svazu vysokoškolských studentů.

1969

Tragické sebeobětování Jana Palacha. Byla přijata novela zákona o VŠ č. 163/1969 Sb.